

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจและความพร้อมของการมีส่วนร่วม และการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารจัดการของชุมชน ประจวบคีรีขันธ์ (ประจวบคีรีขันธ์ หมู่ 1) และชุมชนป้อมเพชร (ห้วยคตไชย หมู่ 1) อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัด พระนครศรีอยุธยา

การดำเนินการวิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ประมวลผล โดยใช้สถิติอย่างง่าย เช่น ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา เป็นข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) โดยสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง มา 185 คน ได้มีการจัดเวทีชุมชน และการสัมภาษณ์เจาะลึก

ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ความเข้าใจข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ส่วนใหญ่เข้าใจในเรื่องการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระดับดี ชุมชนเห็นว่ารัฐมีการจัดการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เช่น มีสื่อ โฆษณา ป้ายประชาสัมพันธ์ หน่วยงานที่เข้ามามีบทบาทมากที่สุด คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เทศบาล อบจ. ส่วนองค์กรเอกชนไม่มีส่วนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระดับท้องถิ่นกับชุมชน เช่น บริษัทนำเที่ยว ร้านค้าที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวไม่ได้ทำให้ชุมชนมีความรู้และความเข้าใจที่เพิ่มขึ้น ในด้านการบริหารจัดการของชุมชนเองได้มีคณะกรรมการชุมชนที่ชัดเจน ซึ่งจะมีคณะกรรมการบริหารงานท้องถิ่น เช่น คณะกรรมการวัด คณะกรรมการกลุ่มกองทุนหมู่บ้าน ปัญหาอุปสรรคสำหรับการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของชุมชน พบว่า ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชาชนบางส่วนยังไม่ตระหนักถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ขาดงบประมาณสนับสนุน ภาครัฐควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการเฉพาะเรื่องจัดการเชิงอนุรักษ์ของแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นรูปธรรม

ABSTRACT

The objectives of This study is to investigating knowledge and understanding of fundamental arrangement on community handling for participation and readiness in eco-tourism management with case study at Pratujean and Pomphet (Horrattanachai Sub-district, Moo 1) in Phranakhon Si Ayutthaya District, Phranakhon Si Ayutthaya Province. in order to inform problems and guidelines for potential development and management at the two communities; and promoted the learning process in collaboration to construct the communities' persistence.

This research is a Survey probe that studied the tourist sites' characteristics and tourism businesses. The data were analyzed and evaluated using statistics: percentage, mean, and standard deviation. Primary data were employed collecting from an instrument constructed (a questionnaire). Specified sampling was performed to gain 185 people in the communities. Additionally, conducted with focus group discussion and in-depth interviews in the communities to acquire conclusion on their opinions.

The results show that the investigating knowledge and understanding received eco-tourism information on TV and gained high levels of knowledge and understanding on eco-tourism management. They thought that the government managed a satisfactory level of eco-tourism like having media, announcement, and signboards for advertisement, and the sectors who had sufficient roles were the Municipality, the Tourism Authority of Thailand and the Provincial Administration Organization,. On the other hand, they thought that private sectors did not manage eco-tourism in local and community levels, for example tourism agencies. Shops in the tourist sites did not promote community knowledge and understanding. The communities required to participate in eco-tourism management. However, regarding problems and obstacles in eco-tourism management, it was found that public relation on eco-tourism was not continuous that led to people's unreliability of conservation for resources and environment and the lack of budget for promotion was also included. The government should establish specific committee to manage conservation for the tourist sites concretely, and the work should be performed continuously.